

איפה חשבון הנפש?

מאת זאב פרבר

בימה

פעם גולרשטיין את חשבון החש
מל שלו.

והיכן כאן המוסר הציבורי?
איפה חשבון הנפש? ההידרדרות
הזאת במוסר הציבורי החלה מד
מן. אולם בתולדות מדינת ישר
אל יירשם כתפנית היסטורית
הרגע שבו גיבור ישראל, רב
אלוף יצחק רבין, לחץ את היר
המגואלת בדם, ידו של רב המי
רצחים יאסר ערפאת.

ברגע שהוא התחוללה רעידת
ארמה מוסרית, כי בלחיצת היר
הזאת נתן רבין לגיטימציה לסי
רו. וכשנשברו הלוחות וניתנה
לגיטימציה לטורו הערבי, ניתנה
גם לגיטימציה לטורו היהודי.
הטבח בחברון הוא רק אחת מה
השלכות של רעידת ארמה הזאת,
של אותה לחיצת היר, והשלכות
אחרות עוד יבואו. הממשלה וכלי התקשורת לא
ימנעו מהעם לעשות חשבון נפש,
כי בלעדי חשבון כזה עצם ברר
אותו הרוחנית של העם בסכנת.

החשבון יהיה קשה ונוקב, ולא
יהיה בו מקום להכללות פשטני
ות מסולפות ומבלבלות.
ביום שישי, מיד לאחר הטבח,
עוד זכיתי לראות בטלוויזיה
סרט ארכיון שבו ד"ר גולרשטיין
מטפל בפצוע ערבי. כעבור כמה
ימים סיפר חיים יבין מעל המר
קע שגולרשטיין סירב בעבר לסי
פל בפצוע ערבי.
לתמונות הארכיון, שהוקרנו
ביום שישי, כבר לא היה מקום
על מרקעה של הטלוויזיה המדי
לכתית בישראל. הן היו עלולות
להבל ברמתו של גולרשטיין
כפי שנבנתה כבר על ידי הממש
לה והתקשורת, דתי, מתנחל, כדי

ניסט.
כדי להשתמש בטרנדית באר
פן ציני יש לפשט את הדמות,
להפוך אותה חד ערכית. אך כך
לא נעשה חשבון נפש. כך נעשה
סידה וניצול פוליטי של האסון.

לחיצת היר רבין ערפאת נתנה לגיטימציה לטורו היהודי

שעצם האיטומים נגרם לא ברר
רים. האנשים האלה לא גינו את
הטבח אלא שיבחו אותו. זה ררע.
גם הממשלה מבינה שאין די בכך
זה מספיק כדי לשם הרשעה
בבית המשפט. אולם היא מקווה
שדי בכך לכלוא לשוא בני אדם
ולהרשעים הרשעות בעלמא בכי
לי התקשורת.

מתקבל הרושם שאנשים אלה
נעצרים על שום הריגותם. הם
שונים מרי מאתנו ולכן מרחיקים
אותם.
הממשלה כולאת את יריביה
הפוליטיים בגין דבריהם, אך
משחררת את אלה שפעלו - את
המתפרעים - ואף מצדיקה אותם.
כנראה שהמתפרעים צודקים,
ובטבח בחברון אשם המשביר
לצרכן, ממש כפי שהמסורה
אסמה בהתפרעויות ביפו.
הרי על פי ההגיון המעוות
הזה יש להאשים את המסורה
בסחר בסמים, בניגובות וברצח
וות. היא היא מקור הרע. אלמלא
המסורה סותרים סמים היו מפי
צים את הסמים בשקט, וגנבים
היו גונבים באין מפריע, בשקט
ובשלוחה.

אך המסורה הזאת מקלקלת
את כל התמונה, מדכאת את הסי
ור בסמים ולגנבים אינה נותנת
להתבסא, כפי שלא נתנה להתבר
סא לערבים מסככים מיפו, כשר
צו לנפץ הלוחות ראוה בבנק
הפועלים, שבאד מסניפיו שילים

איש אינו חולק על כך שאחרי
הטבח בחברון מוטל על החברה
הישראלית לעשות חשבון נפש,
וכל מי שהתייחס לטבח - והיו
רבים כאלה - חזר ואמר זאת. אך
משום מה, בעוד פיו מלא במלים
הנכונות הללו, פול כל אחד מן
הרוברים לעבר חברו. הגדילה
לעשות הממשלה, שהתאחדה
בשאיפה רמה לנצל את האירוע
הטרגי למטרותיה הפוליטיות.

אולם גם אלה שאינם שייכים
למערכת הפוליטית הפכו את
הטבח לקרדום לחפור בו. בתחר
לה ניסו חוגים מסוימים לטפול
אשמה על כל הדתיים, ויגאל תר
מרקין אף ניסה להאשים בנעשה
את כל הדתות באשר הן, בתוכ
נית "הכל דיבורים". דת וקרמה,
סען, נוגדות זו את זו.

אחר כך התגוללו על ציבור
המתנחלים כולה, אך משהתברר
שדרך זו לא תצלת, הסתערו חוגי
השמאל, ומרצ בראשם, על
הכנהיטטים. בלהסם נשתכח
מהם שהרובצ, ר"ד ברוך גולרש
טיין פעל לבדו, מבלי לערב איש
במעשיו או בכוונותיו, ולא ביצע
את הרצח בתור נציג של ארגון
זה או אחר.

מעניין שהדוקא נושאי דגל
הליברליות והדמוקרטיה, אנשי
מרצ, דורשים פתאום עונשים קר
לקטוניים כמו הטלת עוצר על
קצת ארבע. והעברת יהודים
מחברון, אנשי מרצ דורשים לנ
קוט אפילו מעצרים מנהליים,
פעולה המנוגדת בעליל לכל
עקרונות המשפט במדינה דמוק
רטית נאורה.

עצם העוברה שהממשלה מע
דיפה לנקוט אמצעים מנהליים
במקום לפנות לבתי המשפט לא
רק מצידה שלמסורה אין ראיות
מפלילות נגד אלה שהממשלה
רודפת, אלא היא גם מוכיחה

75 שנות הארץ / 8 במארס

הפרוגרסיבית הקטנה אלא

ה
ר
ז
י
ר
ח
ש
ר
ש
ב
ה
ה
ו
ש
מ
ה
ש
ל
ל
פ
פ
ל
כ